

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Petra Šebka, soudkyně Lenky Bahýřové a soudce Martina Kopy ve věci

navrhovatelů: **a) P. B.**
trvale bytem X
b) D. T.
trvale bytem X
oba zastoupeni advokátem Mgr. Davidem Urubou
sídlem Nerudova 330/4, 769 01 Holešov

proti

odpůrkyni: **obec Lešany**
sídlem Lešany 111, PSČ 798 42
zastoupené advokátkou JUDr. Zdeňkou Rekovou
sídlem Komenského 23, 796 01 Prostějov

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrkyně ze dne 4. 12. 2024, č. 1/2024 – Územní plán Lešany, v textové i grafické části týkající se pozemku parc. č. XA v k. ú. X.

takto:

- I. Opatření obecné povahy ze dne 4. 12. 2024, č. 1/2024 – Územní plán Lešany, **se ruší** v textové i grafické části týkající se pozemku parc. č. XA v k. ú. X, a to dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrkyně **je povinna** zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů řízení částku 31 214 Kč k rukám jejich advokáta Mgr. Davida Uruby, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatelé požadují, aby soud zrušil opatření obecné povahy ze dne 4. 12. 2024, č. 1/2024 – Územní plán Lešany (dále též jen „napadené OOP“), které nabylo účinnosti dne 20. 12. 2024. Konkrétně zpochybňují textovou a grafickou část týkající se pozemku parc. č. XA v k. ú. X (dále též jen „dotčený pozemek“), jehož jsou spoluvlastníky.
2. Napadeným OOP se na ploše, v níž se nachází i dotčený pozemek, změnilo funkční využití, a to z plochy pro bydlení (BP) na plochu rekreace (RI) se zákazem bydlení a se zavedením restriktivních limitů. Podle navrhovatelů tím došlo k faktickému znehodnocení pozemku a zmaření realizované investice, resp. k přímému zkrácení jejich vlastnického práva.

II. Obsah návrhu

Shrnutí skutkového stavu

3. Podle předchozího územního plánu (ve znění Změny č. 1 z roku 2021) se dotčený pozemek nacházel v ploše BP – Plochy předměstského bydlení, určené pro výstavbu rodinných domů. Na základě tohoto stavu vydal Městský úřad Kostelec na Hané dne 23. 2. 2022 společný souhlas, kterým povolil umístění a provedení stavby „Novostavba rodinného domu“ na dotčeném pozemku s parametry: zastavěná plocha 48,3 m², účel: trvalé bydlení. Tímto aktem bylo území právně „zkonzumováno“ pro funkci bydlení.
4. Navrhovatelé na pozemku umístili stavbu (výrobek plnící funkci stavby) o výměře cca 48 m² a napojili ji na technickou infrastrukturu. Odpůrkyně o tomto záměru nejen věděla, ale aktivně jej aprobovala. Dne 14. 11. 2022 uzavřela s navrhovateli smlouvu o odvádění a čištění odpadních vod. V protokolu o kontrole před připojením, podepsaném zástupcem obce, je výslovně uveden účel napojení: „trvalé bydlení“.
5. V době přípravy napadeného OOP odpůrkyně věděla, že na dotčeném pozemku stojí stavba o výměře cca 48 m², která má charakter mobilního domu. Dne 12. 3. 2024 proběhla kontrolní prohlídka za účasti starostky obce. Skutečnost, že dotčený pozemek bude zastavěn, věděl i pořizovatel napadeného OOP, neboť dne 15. 12. 2021 oznámil odpůrkyni a dalším osobám zahájení řízení o udělení souhlasu ke stavbě na dotčeném pozemku.
6. V důsledku kontrolní prohlídky bylo zahájeno řízení o odstranění stavby na dotčeném pozemku, které bylo následně přerušeno z důvodu žádosti navrhovatelů o dodatečné povolení stavby. Toto řízení ale nebylo z důvodů zatížení „úředníků, kteří vydávají závazná stanoviska“ dokončeno v očekávaných lhůtách, což vedlo k tomu, že žádost o dodatečné povolení začala podléhat napadenému OOP a dodatečné povolení stavby bylo fakticky znemožněno.
7. Napadeným OOP byla pro dotčený pozemek (plochu RI.052) zavedena regulace, která mění využití na „Rekreaci individuální“, výslovně zakazuje „stavby pro bydlení“, výslovně zakazuje „mobilní domy a výrobky plnící funkci stavby“ a stanovuje limit zastavěné plochy na 40 m². Limit 40 m² a mobilní domy byl stanoven účelově těsně pod výměru existující stavby navrhovatelů (48 m²), aby ji učinil nelegalizovatelnou.
8. Navrhovatelé nepodali námitky při pořizování napadeného OOP, neboť měli za to, že takový zásah do jejich vlastnického práva nebude možný, a to i s ohledem na to, že v době

zahájení řízení o dodatečném povolení stavby na dotčeném pozemku zbývalo více než 10 měsíců k účinnosti napadeného OOP.

Shrnutí návrhových bodů

9. Navrhovatelé namítali, že napadené OOP je v dotčené části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Změna funkčního využití jejich pozemku z ploch bydlení (BP) dle předchozího územního plánu na plochu rekreace (RI) podle jejich názoru představuje zásadní zásah do hodnoty majetku, který vyžaduje konkrétní, individualizované a přesvědčivé odůvodnění. Takové odůvodnění však v napadeném OOP absentuje; textová část pracuje výlučně s obecnými formulacemi, aniž by se jakkoli vypořádala se specifiky dotčeného pozemku.
10. Navrhovatelé poukázali na to, že pozemek se nachází v zastavěném území obce, je plně zasíťován a obklopen stávající i plánovanou obytnou zástavbou. V bezprostředním okolí odpůrkyně současně vymezuje nové rozvojové plochy pro bydlení (např. SV, Z.1, SV.048). Za této situace postrádá změna funkce pozemku uprostřed obce na rekreaci jakýkoli racionální urbanistický důvod. Obecné odůvodnění snahou o „udržení charakteru zahrádkových lokalit“ je v posuzovaném případě podle navrhovatelů nepřiléhavé, neboť dotčený pozemek nebyl zahrádkovou osadou, nýbrž stavební parcelou pro rodinný dům.
11. Navrhovatelé dále namítali, že odpůrkyně neprovedla test proporcionality, neboť v odůvodnění chybí vysvětlení, proč bylo nutné změnit funkční využití právě tohoto pozemku, jaký veřejný zájem je sledován, proč nebylo možné zvolit mírnější regulaci (např. úpravou regulativů ploch BP) a jak byly zohledněny dopady do práv vlastníků, zejména ve světle již vydaných pravomocných správních aktů (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 Aos 4/2012-31).
12. Navrhovatelé rovněž namítali, že odpůrkyně v regulativech plochy RI stanovila zákaz umísťování „mobilních domů a výrobků plnicích funkci stavby“, čímž nepřipustně překročila meze své pravomoci. Územní plán je podle nich nástrojem regulace funkčního využití a prostorového uspořádání území, nikoli prostředkem k regulaci technologie výstavby. Poukázali k tomu na § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), podle něhož je stavbou i výrobek plnicí funkci stavby, je-li spojen se zemí a napojen na síť.
13. Zákaz „výrobků“ podle navrhovatelů diskriminuje moderní formy výstavby (prefabrikované či modulární domy) oproti tradičním technologiím, přestože z urbanistického hlediska je rozhodující výsledek, nikoli způsob vzniku stavby. Taková regulace je podle navrhovatelů *ultra vires*, porušuje princip technologické neutrality a je v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, neboť odpůrkyně fakticky zakazuje zákonem předvídanou kategorii staveb bez zákonného zmocnění.
14. Navrhovatelé dále namítali porušení principu právní jistoty a ochrany legitimního očekávání. Odpůrkyně podle nich zakázala v napadeném OOP činnost, kterou dříve sama autorizovala a akceptovala, čímž jednala rozporně. Konkrétně poukázali na společný souhlas stavebního úřadu z roku 2022 a na navazující smlouvu o odvádění odpadních vod včetně protokolu, v němž odpůrkyně stvrdila znalost stavu stavby a jejího účelu. Tím podle navrhovatelů dala najevo, že užívání pozemku a stavby je v souladu s veřejným zájmem obce, a navrhovatelé na tento stav v dobré víře navázali investicemi.

15. V této souvislosti odkázali na rozsudky NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 6 Ao 4/2009-104, a ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 118/2017-60, podle něhož pravomocná územní rozhodnutí a stavební povolení představují limit využití území, který musí následný územní plán respektovat. Odpůrkyně i pořizovatel však tento limit zcela ignorovali a vytvořili regulaci, jež je s existujícím právním a faktickým stavem v přímém rozporu.
16. Navrhovatelé také namítali, že regulace plochy RI.052 vykazuje znaky zakázaného *spot zoningu*, tedy svévolného vyčlenění malého území pro odlišný režim regulace k tíži konkrétního vlastníka. Dotčený pozemek se nachází v intravilánu obce, je plně zasíťován a obklopen plochami určenými k bydlení, přesto je jako jediný v bezprostředním okolí zařazen do ploch rekreace. Ve vztahu k dotčenému pozemku se jedná o nepřipustnou diskriminaci.
17. Odpůrkyně deklaruje cíle ochrany charakteru sídla a kompaktního tvaru obce, avšak tyto cíle aplikuje selektivně. Na jedné straně zakazuje drobnou stavbu v centru obce, na straně druhé umožňuje rozsáhlý rozvoj bydlení na okraji obce (lokalita Padělký). Takový postup podle navrhovatelů naplňuje znaky libovůle, jak vymezil NSS v rozsudku ze dne 14. 3. 2018, č. j. 7 As 119/2017-43.
18. Zvláštní pozornost věnovali navrhovatelé limitu zastavěné plochy 40 m², který byl stanoven tak, že činí existující stavbu o výměře 48 m² nelegalizovatelnou. Podle jejich názoru byl tento limit nastaven účelově a šikanózně, bez racionálního urbanistického zdůvodnění a bez vztahu k velikosti pozemku či reálným dopadům na území. Rozdíl několika metrů čtverečních podle nich nemůže představovat legitimní důvod pro tak zásadní zásah do vlastnického práva.

III. Reakce odpůrkyně

Doplnění skutkového stavu

19. Odpůrkyně uvedla, že navrhovatelé popsali situaci předcházející tomu, v jakém stavu se dotčený pozemek nachází dnes, účelově a s použitím jen některých údajů. Předcházející vývoj doplnila odkazem na usnesení o zastavení společného územního a stavebního řízení zahájeného dne 1.3.2021 na žádost navrhovatelky ve věci „Novostavba rekreačního domu“ na dotčeném pozemku, a to z důvodu, že ohlášení nebylo úplné a ohlášený stavební záměr nebyl v souladu s obecnými požadavky na výstavbu. Usnesení nabylo právní moci 3. 9. 2021.
20. Je pravdou, že byl vydán společný souhlas (územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru) ze dne 23. 2. 2022, který nabyl právní moci dnem 7. 3. 2022, se stavebním záměrem „Novostavba rodinného domu“ na dotčeném pozemku. Účastníkem byla mj. též odpůrkyně. Dne 16. 5. 2022 navrhovatelka stavebnímu úřadu sdělila, že 20. 5. 2022 bude zahájena stavba rodinného domu a kdo bude jeho zhotovitelem.
21. Navrhovatelka podala dne 14. 2. 2024 stavebnímu úřadu žádost o územní souhlas na umístění stavby „Výrobek plnící funkci stavby rekreace“ na dotčeném pozemku. K této budoucí stavbě byla provedena kontrolní prohlídka, při níž bylo zjištěno, že na dotčeném pozemku se již nachází stavba „Novostavba rodinného domu“, která byla povolena dne 23. 2. 2022. Tato stavba však byla umístěna v jiné části dotčeného pozemku a měla jiné parametry, tj. byla provedena v rozporu s vydaným společným souhlasem ze dne 23. 2. 2022. Navrhovatelka v rámci kontrolní prohlídky uvedla, že stavba bude sloužit pouze k rekreaci, nikoliv k bydlení.

22. Stavební úřad následně zahájil řízení o odstranění stavby a navrhovatelka dne 8. 4. 2024 požádala o její dodatečné povolení, resp. o dodatečné povolení stavby označené jako: „Výrobek plnící funkci stavby, modulární stavba, účel rodinná rekreace, 12 m x 4,03 x výšky 3,1 m na pozemku p.č. XA v k.ú. X“. Řízení o této žádosti bylo zastaveno, ale dosud nenabylo právní moci (navrhovatelka se odvolala). Přípisem ze dne 31.10.2025 uplatnili navrhovatelé u odpůrkyně žádost o pořízení změny územního plánu obce Lešany.

Reakce na návrhové body

23. K návrhovým bodům odpůrkyně uvedla, že navrhovatelé opakovaně měnili stanoviska, jakému účelu má dotčený pozemek sloužit a co s ním zamýšlí. Rozhodli se nerespektovat vydaný společný souhlas ze dne 23. 2. 2022 a provedli stavbu jinou technologií, umístili ji na jiném místě svého pozemku, se všemi riziky s tím spojenými a spoléhali na to, že protiprávně zřízená stavba bude dodatečně legalizována.
24. Odpůrkyně má za to, že v rámci procesu pořizování napadeného OOP postupovala způsobem souladným se zákonem a stejně bylo postupováno i pořizovatelem. V tomto rámci byla navrhovatelům dána možnost uplatnění námitek či připomínek. Navrhovatelé nezpochybňují skutečnost, že v procesu přípravy a tvorby napadeného OOP zůstali zcela nečinní. Tím se zbavili možnosti, aby jejich námítka byly povinně vypořádány a aby zákonnost takového vypořádání byla přezkoumána soudem.
25. Odpůrkyně s ohledem na absenci námitek v procesu pořízení napadeného OOP odkázala obecně na některé části:
- část G. bod 1. Požadavky vyplývající ze zadání územního plánu, 1.1. Požadavky na základní koncepci rozvoje (G), část J. bod 1. Výčet prvků regulačního plánu (J).
 - část E. bod 2. Vyhodnocení předpokládaných záborů půdního fondu. 2.1.4. Srovnání rozsahu rozvoje dosud platného ÚP a návrhu nového ÚP (E) a 2.1.7. Prokázání výhodnosti navrženého řešení (E).
 - část D. bod 5. Urbanistická koncepce, 5.1. Koncepce bydlení (D) a 5.4. Koncepce rekreace (D) a 5.6. Urbanistická kompozice (D).
26. Požadavky na odůvodnění územního plánu nejsou totožné s požadavky na rozhodnutí o námítkách z hlediska jejich podrobnosti a konkrétnosti a vzhledem k absenci námitek a připomínek navrhovatelů považuje odpůrkyně odůvodnění za přiměřené, neboť není v silách osob zúčastněných na tvorbě a přijetí územního plánu předjímat nespokojenost dotčených osob s dopadem územního plánu na ně. Navíc, zařazení dotčeného pozemku odpovídá navrhovateli deklarovanému účelu užívání stavby, tj. účely rekreační, jak to vyplývá z jejich podání a vyjádření ve vztahu ke stavebnímu úřadu.
27. Navrhovatelé poukazují na řadě míst návrhu na skutečnost, že byli dotčeni na svých právech tím, že vydaný územní plán nerespektoval vydané pravomocné územní rozhodnutí a stavební povolení. Byli to však především navrhovatelé, kdo svévolným postupem vydané povolení nerespektovali a opakovaně deklarovali záměr užívat nově zřízenou stavbu k rekreačním účelům. Nato navazovala jejich konkrétní právní jednání ve smyslu žádosti o dodatečnou legalizaci stavby. Tyto své proklamace a právní jednání však nyní kladou výlučně k tíži odpůrkyně.

IV. Replika navrhovatelů

28. Navrhovatelé setrvali na svém návrhu v celém rozsahu, k němuž doplnili, že meritem věci je nezákonnost územně plánovací regulace, jedná se o abstraktní, nikoli incidenční přezkum napadeného OOP. Pokud ve vztahu ke stavbě na dotčeném pozemku probíhá jiné řízení (o odstranění či dodatečném povolení), neomezuje to právo navrhovatelů brojit proti normativnímu aktu, který tato řízení predestinuje. Odpůrkyně účelově zaměňuje „předmět řízení“ (zákonnost ÚP) s „motivací navrhovatelů“ (ochrana majetku). Motivace chránit svůj majetek není důvodem pro zamítnutí návrhu, ale esencí aktivní legitimace.
29. Pasivita navrhovatelů při pořízení napadeného OOP byla omluvitelná i v důsledku klamavého a zavádějícího postupu odpůrkyně. Dotčený pozemek byl v napadeném OOP v grafické části vykreslen a v legendě označen jako plocha stabilizovaná (v režimu RI). Dle vyhlášky č. 500/2006 Sb. i ustálené praxe pojem „stabilizovaná plocha“ signalizuje zachování stávajícího stavu a neměnnost podmínek. Pokud obec vezme plochu určenou k bydlení (BP), radikálně změni její funkční využití na rekreaci (RI; zákaz bydlení) a zavede likvidační limit 40 m², ale v mapě ji pro veřejnost označí jako „stabilizovanou“, dopouští se matení veřejnosti. Navrhovatelé jako laici při nahlédnutí do návrhu napadeného OOP legitimně předpokládali, že „stabilizovanost“ znamená respektování jejich existujícího právního titulu. Rozpor mezi grafickou částí (deklarující stabilitu) a textovou částí či realitou (zavádějící radikální změnu/zákaz oproti předchozímu územnímu plánu) a jeho neodůvodnění zakládá nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost bez ohledu na aktivitu navrhovatelů.
30. Argumentace odpůrkyně, že stavba na dotčeném pozemku neodpovídala povolení, je z hlediska územního plánování irelevantní zástěrkou. Pro zákonnost územního plánu je rozhodující, zda respektoval limity území existující v době jeho vydání a náležitě zjistil skutkový stav. Limit území byl stanoven v roce 2022 společným souhlasem a napadené OOP jej ignorovalo; tím bylo zasaženo do nabytých práv. Jedná o vady takové intenzity, ke kterým soud přihlíží *ex officio*. Územní plán však nesmí sloužit jako nástroj represe, který zpětně zneplatní parametry, jež byly v době umístění stavby legální.
31. Navrhovatelé také upozornili na možnou systémovou podjatost, kterou spatřují v tom, že právní zástupkyně obce (JUDr. Reková) je zároveň radní města Kostelec na Hané, pod které spadá stavební úřad rozhodující o stavbě navrhovatelů. Tato personální unie vrhá stín pochybností na nestrannost postupu, kdy se zdá, že změna územního plánu (přijata obcí) mohla být časově zkoordinována s průtahy ve stavebním řízení tak, aby bylo dosaženo likvidace stavby navrhovatelů dříve, než bude moci být legalizována. Rozhodně ale tato personální unie svědčí o tom, že odpůrkyně si musela být vědoma společného souhlasu, který ignorovala.
32. Dne 16. 2. 2026 navrhovatelé ještě soud informovali o tom, že jim byla ze strany odpůrkyně dne 12. 2. 2026 doručena faktura vztahující se ke smlouvě o odvádění a čištění odpadních vod ze dne 14. 11. 2022; tuto fakturu navrhovatelé předložili jako důkazní prostředek k tvrzením, ve kterých se o uvedenou smlouvu opírají.

V. Posouzení věci soudem

33. Soud neměl pochybnosti o splnění podmínek řízení. Návrh byl podán včas a navrhovatelé jsou k jeho podání legitimováni. Bylo tak možné přistoupit k jeho věcnému projednání, při němž je soud vázán rozsahem a důvody návrhu [§ 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)]. Učinil tak bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny

zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Účastníci řízení jednání nepožadovali a soud neshledal jeho konání nezbytným.

Nesporná skutková zjištění

34. Na základě správního spisu a listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit nebo které jsou jim známy, jsou nesporné následující podstatné skutečnosti:

- a) Podle předcházejícího Územního plánu Lešany (z roku 2009), ve znění změny č. 1 (z roku 2021), spadal dotčený pozemek do plochy navržené pro bydlení (BP – Plochy předměstského bydlení). Plochy BP byly určeny převážně pro bydlení předměstského charakteru, kdy *přípustným* funkčním využitím byly (na prvním místě) rodinné domy se zahradami a drobným chovem hospodářského zvířectva.
- b) Podle napadeného OOP spadá dotčený pozemek do plochy rekreace individuální (RI), u níž se jako *nepřípustné* využití stanoví mj. pozemky a stavby pro bydlení; stavby s doplňkovou funkcí bydlení; výrobky plnicí funkci stavby pro bydlení; či mobilní domy.

Pro plochy RI se stanoví také podmínky prostorového uspořádání, a to jednak ve vztahu k intenzitě využití pozemků (na pozemku s výměrou rovnou nebo větší než 200 m² nepřesáhne součet zastavěných ploch všech budov 40 m²) a ve vztahu k výšce staveb (max. výšková hladina 5/7 m).

- c) Ve vztahu k dotčenému pozemku vydal stavební úřad podle § 96a stavebního zákona navrhovatelům dne 23. 2. 2022 společný souhlas – územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru (dále jen „společný souhlas“) ke stavebnímu záměru „Novostavba rodinného domu“ o celkové zastavěné ploše 48,3 m². Mělo se jednat o stavbu určenou k bydlení, s jednou bytovou jednotkou. Společný souhlas nabyl právních účinků dne 7. 3. 2022.
- d) Ve vztahu k dotčenému pozemku vydal stavební úřad navrhovatelům dne 10. 11. 2022 územní souhlas s umístěním stavby „Kanalizační přípojka“ pro novostavbu rodinného domu.
- e) Navrhovatelé s odpůrkyní (jakožto vlastníkem a provozovatelem kanalizace pro veřejnou potřebu) uzavřeli dne 14. 11. 2022 ve vztahu k dotčenému pozemku smlouvu o odvádění a čištění odpadních vod.
- f) Navrhovatelé na dotčeném pozemku realizovali stavbu, která se následně stala předmětem řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby.
- g) Navrhovatelé při pořízení napadeného OOP neuplatnili námitky proti změně regulace.

35. Podstatou sporu je otázka zákonnosti napadeného OOP, kterým došlo ke změně funkčního využití dotčeného pozemku. A to na jedné straně s přihlédnutím k procesní pasivitě navrhovatelů, avšak na straně druhé s ohledem na jejich legitimní očekávání na původním využití dotčeného pozemku (tj. k bydlení). Legitimní očekávání navrhovatelů je založeno zejména na původní územně plánovací regulaci a na společném souhlasu ke stavbě rodinného domu na dotčeném pozemku, který byl ze strany stavebního úřadu vydán v průběhu pořízení napadeného OOP.

36. Při posouzení zákonnosti napadeného OOP je soud povinen vyjít ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 101b odst. 4 s. ř. s.).

Obecná východiska soudního přezkumu

37. Obecně platí, že stěžejním úkolem soudů při přezkumu územních plánů je ochrana jednotlivce před excesy a nedodržením zákonných mantinelů. Soudy jsou při přezkumu těchto aktů vedeny zásadou zdrženlivosti a minimalizace zásahů. Při posouzení přiměřenosti zásahu do práv navrhovatele (jednotlivce) by měly postihovat pouze extrémní případy nezákonnosti, nikoli takové případy, ve kterých se obec pohybovala v rámci mezí daných zákonnými pravidly územního plánování (viz rozsudky NSS ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, a ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, č. 1462/2008 Sb. NSS).
38. Z dosavadní judikatury vyplývá, že procesní pasivita vlastníka v průběhu pořizování územního plánu (tj. neuplatnění námitek) sama o sobě nebrání podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Tato pasivita se však může výrazně promítnout do věcné úspěšnosti návrhu. Omezuje totiž soudní přezkum zejména z hlediska posouzení proporcionality sporného řešení „v první linii“, neboť zásadně platí, že věcné spory o využití území mají být primárně vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím patřičných nástrojů správního procesu (viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2012, č. j. 1 Ao 1/2010-247, č. 2710/2012 Sb. NSS, ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, či ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35). Praxi, podle níž v případě pasivních navrhovatelů přezkoumávají správní soudy pouze zákonnost v obecném smyslu, nikoliv však její aspekt spočívající v proporcionality přijatého řešení ve vztahu ke konkrétnímu pozemku, potvrdil i Ústavní soud (např. náleze ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12).
39. Nejvyšší správní soud již v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, č. 2215/2011 Sb. NSS, judikoval, že procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. *Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl. s. ř. s.) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele.* Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.
40. Z navazující judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že i přes pasivitu navrhovatele soud může přikročit ke zrušení opatření obecné povahy tehdy, *pokud převáží důvody pro zrušení nad právní jistotou osob jednajících v důvěře v přijaté změny. Závažné důvody pro zrušení územního plánu představuje porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy* (viz rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, bod 17).
41. Důvodem ke zrušení územního plánu, resp. jeho části, však může být rovněž situace, kdy se jedná o *zjevné a předvídatelné omezení vlastnických práv* navrhovatelů, s nímž bylo nutné se vypořádat již v odůvodnění územního plánu. Podle rozsudku NSS ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 AOs 4/2012-31, je totiž třeba rozlišovat mezi povinností pořizovatele územního plánu připravovanou regulací odůvodnit a námitkami proti omezením, která nemusí být při pořizování územního plánu patrná a pořizovatel územního plánu není povinen je zjišťovat.

42. V této souvislosti lze odkázat též na závěry rozsudku NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013-85: *„Byť přijímání nového územního plánu zpravidla vede ke změně uspořádání území, musí pořizovatel územního plánu respektovat, že územní plánování je činností kontinuální. Nejde samozřejmě o to, aby nově přijímaná územně plánovací dokumentace kopírovala dokumentaci předchozí. Naopak, vždy je třeba mít na paměti požadavek aktuálnosti územního plánování, tedy nutnost prověřit, zda realizace dříve předpokládaných záměrů v území je stále aktuální, a navrhnout řešení, která by se vypořádala se současnými potřebami obce. Má-li však dojít k tomu, že jsou výrazně redukovány stávající zastavitelné (avšak dosud nezastavěné) plochy, přičemž současně jsou vymezovány v jiné části území plochy s tímž způsobem využití, je třeba takový postup řádně, racionálně a transparentně zdůvodnit, aby byly rozptřeny pochybnosti o libovůli a arbitrárnosti při rozhodování o přijetí nového územního plánu.“*
43. S ohledem na skutková zjištění jsou pro posuzovaný případ dále relevantní závěry NSS vyjádřené v rozsudku ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 As 107/2012-139, č. 2742/2013 Sb. NSS, že *„územní rozhodnutí (i stavební povolení) vydaná v určitém území představují tzv. limit využití území ve smyslu § 26 odst. 1 stavebního zákona. (Limity využití) musejí být obsaženy v územně analytických podkladech, které jsou podle § 25 stavebního zákona podkladem k pořizování územně plánovací dokumentace. Koncept územního plánu tak musí respektovat vydaná pravomocná územní rozhodnutí a stavební povolení (...).“*
44. Tyto limity musí být při pořízení územního plánu respektovány. *Není možné, aby se obec prostřednictvím vydání územního plánu snažila ‚odstranit‘ účinky již dříve pravomocných územních rozhodnutí. Odlišný než shora provedený výklad dotčených zákonných ustanovení, by mohl vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by se již například několik let řádně umístěné, povolené a zkolaudované stavby dostaly do rozporu s územním plánem, a pro tento rozpor by musely být odstraněny, resp. by byly považovány za nezákonně umístěné a postavené. Takový přístup by byl v příkrém rozporu s principem právní jistoty a ochrany práv nabytých v dobré víře. (...).“*
45. Jedná-li se o společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru dle § 96a stavebního zákona, kterým se stavba umísťuje a povoluje, tento správní akt je nutno v novém územním plánu zohlednit obdobně. Lze totiž vycházet z toho, že pravomocný společný souhlas nelze ignorovat, resp. odstranit změnou územně plánovací regulace, na jejímž podkladě byl vydán (srov. k tomu rozsudek NSS ze dne 7. 2. 2023, č. j. 7 As 232/2022-25).

Aplikace obecných východisek na posuzovaný případ

a) *K procesní pasivitě navrhovatelů a jejímu významu v této věci*

46. Navrhovatelé v průběhu pořizování napadeného OOP neuplatnili námitky ani připomínky proti změně funkčního využití dotčeného pozemku. Uvedená pasivita je ve světle ustálené judikatury relevantní zejména pro rozsah přezkumu přiměřenosti (proporcionality) přijatého řešení, neboť správní soudy nemají nahrazovat úvahy samosprávy, které se typicky rozvíjejí právě v reakci na konkrétní a včas uplatněné výhrady.
47. Současně však soud zdůrazňuje, že procesní pasivita navrhovatelů není důvodem, který by sám o sobě zbavoval odpůrkyni povinnosti napadené řešení přezkoumatelně odůvodnit, má-li jít o takový zásah do vlastnického práva, který je zjevný a předvídatelný již v době přijímání územního plánu. V tomto směru je významné, že i podle judikatury Nejvyššího správního soudu mohou závažné důvody pro kasační zásah spočívat též v situaci, kdy se

jedná o zjevné a předvídatelné omezení vlastnických práv, s nímž bylo nezbytné se vypořádat v odůvodnění územního plánu (srov. závěry, které soud výše rekapituloval ve vazbě na rozsudek NSS č. j. 7 AOs 4/2012-31).

48. Důvody, jimiž se navrhovatelé snaží omluvit svoji pasivitu v průběhu pořízení napadeného OOP, soud hodnotí jako důvody spíše subjektivního charakteru; při zachování potřebné pečlivosti navrhovatelé měli a mohli z návrhu územního plánu seznat změnu v plánované územní regulaci. Procesní pasivitu je proto třeba zohlednit jako okolnost významnou pro (ne)provedení plnohodnotného testu proporcionality soudem „v první linii“, neboť dosud k tomu neměla příležitost odpůrkyně. Tato skutečnost však nevede k závěru, že by napadenou změnu funkčního využití bylo možné ponechat zcela bez odůvodnění. Jestliže napadené OOP ve vztahu k dotčenému pozemku fakticky představuje změnu (oproti předchozímu ÚP) natolik zásadní, že vylučuje trvalé bydlení, musí být tato změna – bez ohledu na „stabilizovanost“ v grafické části – srozumitelně a přezkoumatelně odůvodněna.

b) *K povaze napadené regulace jako zjevného a předvídatelného omezení vlastnického práva*

49. Ze skutkových zjištění je nesporné, že dotčený pozemek byl podle předchozí územně plánovací dokumentace zařazen v ploše BP – plochy předměstského bydlení s přípustným využitím mj. pro rodinné domy. Napadeným OOP byl dotčený pozemek přearažen do plochy RI, přičemž v této ploše je jako nepřípustné využití výslovně stanoveno mj. bydlení a stavby pro bydlení, současně je stanovena prostorová regulace (součet zastavěných ploch všech budov do 40 m² na pozemku ≥ 200 m²), a dále je výslovně nepřípustné umísťování „mobilních domů“ a „výrobků plnících funkci stavby“ pro bydlení.
50. Již samotný přechod z plochy bydlení (BP) do plochy rekreace (RI) se zákazem bydlení představuje změnu, která zjevně a předvídatelně omezuje vlastníka ve způsobu užívání pozemku. Územní plánování sice neznamená subjektivní veřejné právo vlastníka na zachování zastavitelnosti či na zařazení pozemku do jím preferované funkční plochy, avšak zásahy do vlastnického práva musí mít racionální a legitimní důvody a nesmí být svévolné (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 12. 2020, č.j. 2 As 317/2018-35 NSS; obecně též § 2 odst. 3 a 4 správního řádu ve spojení s § 3 správního řádu).
51. V posuzované věci navíc soud považuje za významné, že ještě v průběhu pořizování napadeného OOP (dne 23. 2. 2022) byl stavebním úřadem vydán společný souhlas s umístěním a provedením „Novostavby rodinného domu“ s parametry zastavěné plochy 48,3 m², určené k bydlení, s jednou bytovou jednotkou, který nabyl právních účinků dne 7. 3. 2022. Dále následoval územní souhlas s kanalizační přípojkou (10. 11. 2022) a smlouva o odvádění a čištění odpadních vod (14. 11. 2022), přičemž odpůrkyně byla účastníkem řízení o společném souhlasu.
52. Soud netvrdí, že by existence společného souhlasu sama o sobě „zmrazovala“ územně plánovací regulaci a vylučovala její změny. Je však okolností, která zesiluje požadavek na to, aby odpůrkyně v odůvodnění napadeného OOP srozumitelně vysvětlila, a) jaký veřejný zájem vede k tomu, že v ploše, která byla dříve určena pro bydlení a pro niž byl vydán společný souhlas pro rodinný dům, má být nově bydlení vyloučeno, b) proč je zvoleno právě řešení „rekreace individuální“ se zákazem bydlení, c) proč byla nastavena intenzita využití (limit 40 m²) v kombinaci se zákazem určité formy realizace staveb (mobilní domy / výrobky plnící funkci stavby).

53. Nutno zdůraznit, že při koncipování územního plánu by se obec měla odchýlit od pravomocných územních rozhodnutí pouze ze závažných důvodů, přičemž stávající „nelegální“ stavební činnost takovým důvodem být nemůže (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2022, č. j. 5 As 300/2020-81). Přestože se odkazovaný rozsudek NSS vztahuje výslovně k územním rozhodnutím, podstata jeho sdělení (požadavek závažných důvodů a vyloučení čistě represivní motivace vůči konkrétnímu stavebníkovi) je v posuzované věci relevantní přinejmenším podpůrně i pro posouzení potřebné kvality odůvodnění napadeného OOP.

c) *K nepřezkoumatelnosti napadené části OOP pro nedostatek důvodů*

54. Odůvodnění opatření obecné povahy musí obsahovat důvody přijatého řešení, podklady pro jeho vydání a úvahy, které vedly k volbě konkrétní regulace [§ 68 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 53 odst. 5 stavebního zákona, zejména písm. e) „komplexní zdůvodnění přijatého řešení“ a písm. f) „vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch“]. Přezkoumatelné odůvodnění přitom není samoučelnou formalitou, nýbrž podmínkou, aby soud mohl vůbec posoudit, zda odpůrkyně nevybočila z mezí cílů a úkolů územního plánování (§ 18 a § 19 stavebního zákona) a zda se nedopustila nedůvodných rozdílů (diskriminace) v obdobných situacích (§ 2 odst. 4 správního řádu).
55. Soud se zabýval odkazy odpůrkyně na odůvodnění napadeného OOP, aby ověřil, zda z nich lze požadované důvody vyčíst:
- V části G. (Vyhodnocení splnění požadavků zadání a pokynů) bod 1.1 se uvádí, že „Územní plán Lešany stanovuje základní koncepci rozvoje území a ochrany a jeho hodnot v bodě 4. textové části územního plánu. Území je členěno na plochy s rozdílným způsobem využití, kterým jsou stanoveny funkční a prostorové podmínky (viz bod 8. textové části územního plánu).“
 - V části J. (Výčet prvků regulačního plánu s odůvodněním jejich vymezení) se odkazuje na části územního plánu s prvky regulačního plánu, nicméně ani jedna z těchto částí se dotčeného pozemku, resp. plochy RI.052, netýká. Touto částí je však mj. část U.02: *Padělký za zahradou*, která je umístěna v těsné blízkosti plochy RI.052, a jež měla (v části) v předcházejícím územním plánu rovněž funkční využití BP.
 - V části E. (Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a PUPFL) bod 2.3.4 (Srovnání rozsahu rozvoje dosud platného ÚP a návrhu ÚP), kde se mj. uvádí, že „nový ÚP vymezuje zástavbu o 0,55 ha ploch více, než je výměra nevyužitých návrhových ploch v dosud platném ÚP 2009 (jedná se o plochy za hranicí zastavěného území)“. V bodě 2.4.2. (Prokázání potřeby a nezbytnosti navrženého řešení) se pak k rozvoji bydlení uvádí, že „pro rozvoj obce je v budoucích 20-30 letech potřebné vymezit návrhové plochy určené pro bydlení v rozsahu 3,8-9,3 ha“. V bodě 2.4.3. (Prokázání výhodnosti navrženého řešení) se pak hovoří o zachování a rozvíjení „kompaktního tvaru zástavby“.
 - V části D. (Komplexní zdůvodnění řešení), bod 5.1 (Koncepce bydlení) se zabývá novými návrhovými plochami určenými k bydlení (SU – plochy smíšené obytné venkovské) s tím, že v územním plánu je vymezeno celkem 8,9 ha návrhových ploch smíšených obytných venkovských. V bodě 5.4 (Koncepce rekreace) se uvádí, že na západním okraji zastavěného území se nachází dvě plochy zahrádkářských osad, a že zahrádkářské osady jsou plánovitě založeny se stavbami pro rodinnou rekreaci o

zastavěné ploše cca 15-30 m² na pozemcích cca 600-1400 m². V rámci odůvodnění řešení se konstatuje: „Individuální (nebo rovněž rodinná) rekreace je jednou ze základních urbanistických funkcí. Tato funkce je ÚP zajištěna vymezením tzv. ploch rekreace – zahrádkářských osad (RZ)...Jako stabilizované plochy rekreace – zahrádkářské osady jsou vymezeny dvě plochy u západní hranice zastavěného území a jedna plocha v jižní části sídla. V územním plánu nejsou vymezeny návrhové plochy rekreace – zahrádkářské osady.“ V bodě 5.6 (Urbanistická kompozice) se pak pouze uvádí, že „urbanistická kompozice je zajištěna vymezením ploch s rozdílným způsobem využití a stanovením jejich podmínek...“, a že „ve vybraných lokalitách je prostorové využití zpodrobněno prostřednictvím prvků regulačního plánu...“

56. V posuzované věci soud po seznámení s odůvodněním napadeného OOP dospěl k závěru, že z něj nelze zjistit konkrétní, přezkoumatelné a k dotčené lokalitě vztažené důvody, které by vysvětlovaly, a) proč byla plocha, v níž se nachází dotčený pozemek, změněna z BP na RI, b) proč je v této ploše vyloučeno bydlení, ačkoliv odpůrkyně současně vymezuje (dle tvrzení navrhovatelů a dle obsahu ÚP) jiné plochy určené pro bydlení, včetně rozvojových ploch, c) proč byla zvolena kombinace restriktivních regulativů (včetně limitu 40 m²) právě v této lokalitě a právě v tomto rozsahu.
57. Odkazy odpůrkyně na obecné části odůvodnění (koncepce bydlení, koncepce rekreace, urbanistická kompozice apod.) samy o sobě nemohou nahradit absentující vysvětlení, jak se tyto obecné teze promítly do konkrétní změny funkčního využití plochy RI.052 a do volby konkrétních regulativů včetně zákazu bydlení. Tam, kde napadené OOP provádí zásadní „překlopení“ funkce u pozemku, jenž byl ještě v průběhu pořizování ÚP dotčen společným souhlasem pro rodinný dům, soud nemůže akceptovat odůvodnění, z něhož není patrné, jaké legitimní veřejné cíle a úvahy odpůrkyni k takové změně vedly.
58. Soud v této souvislosti považuje za významné i tvrzení navrhovatelů, že v bezprostředním okolí dotčeného pozemku odpůrkyně (plochy RI.052) vymezuje další plochy určené k bydlení. Je-li současně rozvíjena bytová funkce v jiných částech sídla, pak odejmutí možnosti bydlení z dříve bytové plochy vyžaduje zvláště přesvědčivé odůvodnění, aby se vyloučila libovůle a aby bylo zřejmé, že změna stojí na závažných důvodech (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2022, č. j. 5 As 223/2020-63). Pouhá obecná tvrzení o „konceptu“ bez vysvětlení rozdílného přístupu k jednotlivým lokalitám nemohou obstát tam, kde se jedná o odejmutí bytové funkce při současném zachování či rozvoji bydlení v jiných (srovnatelných) plochách.
59. Za daného stavu je napadená část OOP v rozsahu, v němž přerazuje dotčený pozemek do plochy RI a vylučuje zde bydlení, nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Tento nedostatek přitom nemůže soud „zhojit“ tím, že by sám provedl úvahy o vhodnosti či přiměřenosti přijatého řešení, neboť tím by nahrazoval úvahu, která musí primárně zaznít z úrovně samosprávy a být vtělena do odůvodnění územního plánu. Opačný postup by byl v rozporu se zásadou zdrženlivosti soudů v přezkumu územně plánovacích aktů samosprávy, vycházející z ústavně zaručené územní samosprávy (čl. 8 Ústavy; dále čl. 101 Ústavy) a z dělby moci.
 - d) K námitce diskriminace („spot zoning“) a k potřebě proporcionality v dalším postupu
60. K námitce nerovného zacházení, resp. tzv. spot zoningu, soud uvádí, že s ohledem na procesní pasivitu navrhovatelů není oprávněn provést plnohodnotný test proporcionality přijatého řešení „v první linii“; to však neznamená, že by se námitka diskriminace stala

právně irelevantní. Nutno připomenout, že požadavek, aby při rozhodování obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, je přímou součástí základních zásad činnosti správních orgánů (§ 2 odst. 4 správního řádu) a je úzce spjat se zákazem libovůle, který je imanentní i územnímu plánování.

61. Absence odůvodnění, která brání přezkoumání důvodů změny funkčního využití dotčené plochy, současně brání i tomu, aby soud mohl ověřit, zda odpůrkyně k dotčené ploše nepřistoupila selektivně a bez objektivně přezkoumatelných kritérií, tedy diskriminačně. V dalším postupu (v rámci pořizování navazující změny ÚP, bude-li k ní přistoupeno) bude proto nezbytné, aby odpůrkyně transparentně vysvětlila kritéria, na jejichž základě jednotlivé plochy v intravilánu obce ponechává či vymezuje pro bydlení, a proč dotčenou plochu pro bydlení nevymezila (nebo ji pro bydlení nezachovala), a to i ve světle existujícího společného souhlasu z roku 2022. Teprve poté může být posouzeno, zda přijaté řešení obстоjí i z hlediska přiměřenosti zásahu do vlastnického práva a zákazu nedůvodných rozdílů.

e) K další argumentaci navrhovatelů

62. K námitce brojící proti zákazu „mobilních domů“ a „výrobků plnících funkci stavby“ soud uvádí, že s ohledem na závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného OOP je její vypořádání předčasné. Navrhovatelé žádají zrušení ÚP v rozsahu, v němž se regulace RI.052 vztahuje k dotčenému pozemku. Nepožadovali odstranění textového regulativu zakazující „mobilních domy / výrobky plnící funkci stavby“. A zrušením vymezené části napadeného OOP, tj. v rozsahu dopadajícím na tento pozemek, odpadne aplikace celé sady regulativů RI na dotčený pozemek jako celek.
63. Námitka možné „systémové podjatosti“, kterou navrhovatelé dovozují z toho, že právní zástupkyně odpůrkyně (advokátka JUDr. Reková) je současně radní města Kostelec na Hané, pod něž organizačně spadá stavební úřad, jenž vede řízení ve věci stavby navrhovatelů, není opodstatněná.
64. Podjatost ve smyslu § 14 správního řádu se vztahuje na „úřední osoby“ bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu. Advokát zastupující obec v soudním řízení (resp. poskytující právní služby) typově není úřední osobou rozhodující o vydání územního plánu; navíc navrhovatelé netvrdí konkrétní procesní situaci, v níž by uvedená osoba fakticky vykonávala pravomoc pořizovatele či vydavatele ÚP.
65. Nadto, v případě „systémové podjatosti“ (ta může být dána typicky u úředníků orgánu, který rozhoduje ve „vlastní věci“), jsou vyžadovány vždy konkrétní okolnosti, které by o takovém riziku svědčily; pouhé tvrzení o personální vazbě bez dalšího obvykle nepostačuje (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2025, č. j. 1 As 146/2024-93, č. 4669/2025 Sb. NSS). V posuzované věci je námitka formulována spíše jako podezření z „koordinace“ dějů, aniž by byla doložena konkrétními skutečnostmi (časovými, organizačními či rozhodovacími), které by mohly vést k závěru o nezákonnosti procesu pořizování napadeného OOP právě z tohoto důvodu.

VI. Závěr a náklady řízení

66. Soud dospěl k závěru, že napadené OOP je v textové i grafické části týkající se dotčeného pozemku nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a tedy v rozporu se zákonnými požadavky na odůvodnění opatření obecné povahy. Proto napadenou část opatření obecné povahy zrušil v nezbytně nutném (požadovaném) rozsahu, a to dnem právní moci tohoto rozsudku (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.)

67. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., tj. podle principu úspěchu ve věci. Navrhovatelé byli ve věci plně úspěšní, proto jim soud přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Ty jsou tvořeny jednak náklady na soudní poplatek ve výši 2 x 5 000 Kč [10 000 Kč] a jednak náklady na zastoupení advokátem spočívající v odměně za úkony právní služby.
68. Ze strany advokáta navrhovatelů byly provedeny dva účelně vynaložené společné úkony právní služby za každého z navrhovatelů po 4 620 Kč [návrh a replika k vyjádření odpůrkyně], k čemuž je třeba připočítat náhradu hotových výdajů ve formě dvou režijních paušálů po 450 Kč [tedy celkem 2 x 2 úkony právní služby a 2 paušální platby] podle § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d), a § 13 odst. 4 advokátního tarifu].
69. Částku mimosmluvní odměny je třeba snížit s přihlédnutím k § 12 odst. 4 advokátního tarifu, podle něhož *jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za druhou a každou další takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu snížená mimosmluvní odměna. Mimosmluvní odměna se snižuje za druhou osobu o 20 %...* Navrhovatelé jsou dva, součet odměn za jeden úkon je 8 316 Kč (1. 4 620 Kč, 2. – 20 %, tj. 3 696 Kč), za dva úkony je tedy součet 16 632. Náklady na režijní paušály pak činí 900 Kč. Celkem tedy 17 532 Kč.
70. Celkovou částku nákladů na zastoupení advokátem (mimosmluvní odměny) je dále třeba zvýšit o částku 3 682 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty (21 %), kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše náhrady nákladů přiznané navrhovatelům tak činí 31 214 Kč (10 000 + 17 532 + 3 682).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. února 2026

Petr Šebek
předseda senátu

